

[Steen Folke]

til at gøre det. Der sker et skred hele tiden. Man udhuler sine egne principielle synspunkter og åbner på en måde, så det må være klart for enhver, at sluserne er åbnet.

»Ganske specielle situationer«, hvad er det? Er det situationer, hvor en dansk blokering ville kunne udlægges som en indre splitelse i EF, som udenrigsministeren har talt om? Ja men det kan såmænd tit ske, at det er det, der er problemet. Måske er det på et tidspunkt, hvor der er brug for EFs sammenhold mere end noget. Så er der en ganske særlig situation, hvor man må markere sammenholdet og derfor alligevel gå ind for noget, man er imod. Der kan være 117 ganske specielle ting, som udmærker den ene og den anden og den tredje og den syvende situation, når først man er skredet. Så langt har hr. Eberhardt Rhein fra EF-Kommissionen ret. Dette danner præcedens. Det er et vigtigt skridt, der er taget.

Det kan ikke nytte noget at snakke om hensigtsmæssighed. Det er da klart, det er mere hensigtsmæssigt. Det er meget nemmere at lade EF klare problemerne. Artikel 113 er mægtig hensigtsmæssig. Man kan overlade problemerne og beslutningerne til EF i stedet for en besværlig national ratifikationsprocedure. Det er besværligt med et omsvøbeparlament – her folketinget. Hvad skal folketinget ind i de her sager for, hvis EF-Ministerrådet kan vedtage det lige så godt? Så er der jo ingen grund til at blande folketinget ind i det. Det er klart, det er meget mere hensigtsmæssigt at lade tingene ordne i Bruxelles.

Det er en fantastisk hensigtsmæssighed, det er jeg helt enig i, men det bryder med nogle afgørende principper. Hvis socialdemokratiet var en lille smule mere interesserede i principper, så ville det være en stor fordel. Der er med denne beslutning sket endnu et skred til højre i socialdemokratiet, et vigtigt skred på et centralt område. Jeg håber, der bliver tale om betydelig debat blandt almindelige socialdemokrater, som godt kan forstå principper – som ikke har den samme foragt over for principperne, som regeringen og vel også størstedelen af den socialdemokratiske gruppe har – og som mener, at principper er vigtige, så vigtige, at de skal holdes i hævd, også når det betyder noget i praksis, hvorfor man ikke bare kan underkaste sig en hensigtsmæssighed.

Steffensen (KrF):

Som tilhænger af frihandelstanken går kristeligt folkeparti ind for færrest mulige restriktioner i den internationale samhandel i overensstemmelse med bl.a. GATT-aftalerne og FN-pagten. Det samme gælder alle andre økonomiske, politiske og kulturelle relationer mellem landene. Dette udenrigspolitiske grundprincip skal tjene til at opfylde hovedformålet med dansk udenrigspolitik, som er at fremme freden, samarbejdet og retfærdigheden i verden. Her kunne man måske føje til, at så er der måske ikke grund til at drage flere argumenter ind i denne sag, når vi holder os til, hvad udenrigsministeren her i dag har redegjort for.

Kristeligt folkeparti er i princippet enig med udenrigsministeren i den redegørelse, vi har fået her i dag. Vi finder den både afbalanceret og rimelig i forhold til de omtalte problemer.

I overensstemmelse med dette at fremme freden og samarbejdet og retfærdigheden i verden bør systematiske og regeringsstyrede sanktioner kun iværksættes over for andre lande, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Disse omstændigheder kan have forskellig karakter. Det kan være handelspolitiske eller andre økonomiske foranstaltninger over for lande, som alvorligt vil skade danske og/eller andre EF-landes interesser. Hvad enten man nu er tilhænger af EF-sammenholdet eller ej, så er det jo en kendt ting, at vi har forpligtelser, som vi har påtaget os ved den beslutning, befolkningen har truffet desangående.

Det kan også være internationale, politiske konflikter, hvor FNs sikkerhedsråd som led i bestræbelserne på at bilægge konflikterne opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte forholdsregler som nævnt i FN-pagtens artikel 41. Og der kunne nok også nævnes andre grunde til, at man måtte iværksætte visse sanktioner. Sanktioner bør betragtes som noget, der er nødforanstaltninger, og de bør følgelig afvikles så hurtigt som muligt, det vil sige, når forudsætningerne for deres opretholdelse er bortfaldet eller det i øvrigt anses for hensigtsmæssigt at bringe dem til ophør. Sanktioner må som sagt være nødforanstaltninger, men det kan ikke udelukkes, at disse sanktioner er nødvendige, og vi deler regeringens synspunkter i den givne situation.